

[**Aksel Larsen.**]

overveje det, og jeg har siden da ikke kunnet få noget svar på, hvad resultatet af overvejelserne er blevet. Jeg synes derfor, det må være berettiget at drage denne sag offentligt frem og få den belyst en smule, før folk har sat det sidste punktum og skrevet under på deres selvangivelse.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede finansminister, om regeringen har overvejet den tanke, jeg fremførte over for finansministeren i efteråret.

Finansministeren (Poul Hansen): Som jeg allerede har svaret i en udtalelse til Ritzaus Bureau, der spurgte mig derom, mener jeg ikke, at der foreligger basis for foranstaltninger af den art, som det ærede medlem her spørger om, og derfor har de naturligvis ikke indgået i overvejelserne. Når jeg siger, at der ikke foreligger basis, mener jeg for det første, at vi ikke med hensyn til sorte, grå eller andre penge har en tilsvarende situation, som vi havde efter besættelsen, hvor vi alle ved at forholdene i disse henseender var meget ekstraordinære, og at der var meget ekstraordinære fortjenester. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er, at foranstaltningerne i 1945 blev gennemført på et tidspunkt, da dansk økonomisk liv var overordentlig stærkt afspærret i forhold til udlandet, og der var regulering på en række områder, herunder valutahandelen. Der er langt friere forhold på disse områder nu, og derfor er forudsætningerne for en foranstaltning af denne art jo ikke de samme, som de var dengang.

Jeg mener derfor, at en sådan foranstaltning ikke kan komme på tale, og så må jeg måske føje til, at havde der været overvejelser i gang, hvad der altså ikke har, så havde det ærede medlem jo med sit spørgsmål sørget for, at de måtte stoppe.

Aksel Larsen: Hvis den højtærede finansminister havde ønsket, at denne sag ikke skulle blive draget offentligt frem, så kunne han have givet mig blot noget, der lignede et svar, når jeg har henvendt mig til ham for at høre, hvordan det gik med overvejelserne.

Vi vurderer det åbenbart forskelligt. Jeg er aldeles sikker på, at der er langt flere

sorte og grå penge i omløb eller eksisterende formuer, end den højtærede finansminister åbenbart tror. Men hvis det nu ikke skulle være værre, end det var i 1945, så kunne man dog forudse, at man igennem en sådan pengeombytning kunne tage ca. 1 milliard kr. ind i statskassen. Så jeg tror nok, at den højtærede finansminister ville have noget mindre hovedpine i dette forår, hvis man gjorde noget sådant. Men det er der ikke noget at gøre ved i øjeblikket.

Jeg konstaterer, at jeg har fået det svar, at der ikke har været overvejelser af positiv art i de forløbne måneder. Jeg tillader mig at gå ud fra, at det betyder ikke, at der ikke vil kunne komme sådanne positive overvejelser i fremtiden.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg kan naturligvis ikke svare for al fremtid, men det er i hvert fald helt givet, at sådanne overvejelser ikke indgår i overvejelserne i den aktuelle situation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Johan Asmussen* til finansministeren:

„Vil ministeren foranledige, at det bliver pålagt ligningsmyndighederne at ophøre med at ansætte visse skatteydere til forhøjet skat som følge af, at disses udgifter til husleje efter ligningsmyndighedernes skøn er lavere, end hvad den pågældende boligs standard betinger, således som sket ved to afgørelser i Gentofte kommune, der for nylig stadfæstedes af landsskatteretten?“

Johan Asmussen: Bladet Informations læserinstruktion i selvangivelsesteknik finder i år sted under et særligt motto: vær på vagt mod en skærpet kurs. Det er en advarsel, der er på sin plads i mange situationer, ikke mindst når det gælder skattevæsenet, og den kan gælde såvel den enkelte skatteyder som folketinget.

En afgørende demokratisk ledetråd også inden for beskatningen må være, at man tilstræber ligelighed, man kan også sige retfærdighed. Det er derfor nødvendigt og selvfølgelig, at man stræber efter at gøre skatteligningen så effektiv som muligt, så enhver kommer til at betale den skat, han skal, men lige så nødvendigt og selvfølgelig